

Integrated Food Policy, 1966

- (a) procurement of food grains,
- (b) control of inter-state movement,
- (c) a public distribution system and
- (d) building a buffer stock for different years.

ஒருங்கிணைந்த உணவுக் கொள்கை, 1966

- (அ) உணவு தானியங்களை கொள்முதல் செய்தல்,
- (ஆ) மாநிலங்களுக்கு இடையிலான இயக்கத்தின் கட்டுப்பாடு,
- (இ) பொது விநியோக முறை மற்றும்
- (ஈ) வெவ்வேறு ஆண்டுகளில் இடையகப் பங்கை உருவாக்குதல்.

Factors responsible for Food Problem in India

The following are some of the important factors which are responsible for this persisting food problem in the country-

1. High rate of population growth.
2. High marginal propensity to consume.
3. Inadequate increase in the production of food grains.
4. Hoarding of food grains.
5. Increase in farm consumption.
6. Corrupt administrative practices.

ந்தியாவில் உணவு சிக்கலுக்கு காரணிகள்

நாட்டில் நீடிக்கும் இந்த உணவுப் பிரச்சினைக்கு காரணமான சில முக்கியமான காரணிகள் பின்வருமாறு-

1. மக்கள் தொகை வளர்ச்சியின் உயர் வீதம்.
2. நுகர்வு அதிக விளிம்பு முனைப்பு.
3. உணவு தானியங்களின் உற்பத்தியில் போதிய அதிகரிப்பு.
4. உணவு தானியங்களை பதுக்கி வைப்பது.
5. பண்ணை நுகர்வு அதிகரிப்பு.
6. நிர்வாக நடைமுறைகளை சிதைத்தல்.

Policy Measures adopted by the Government to solve the Food Problem

1. Measures to increase agricultural output

(a) Technological measure: Since 1966, the Government adopted New Agricultural Strategy through the application of HYV seeds, fertilizers, pesticides etc. and adopted farm mechanization technique through the use of tractors, oil engines, tubewells etc.

(b) Land Reforms: Various land reforms measures were introduced and also legislation was adopted to bring ceiling on land holding, regulation of rent, conferment of ownership to tenants etc.

2. Measures to improve the distribution system

(a) Food Zones: The Government adopted zoning system where the country was divided into food deficit zones and food surplus zones.

(b) Buffer stock and state trading: The Food Corporation of India was set up in 1965 to undertake purchase, handling, transport, storage and distribution of food grains on behalf of the Government. The total buffer stocks of food grains with public agencies were 15.34 million tones in 1997 as against 19.88 million tones in 1996.

(c) Procurement and Public Distribution System(PDS): In order to supply food grains through PDS, FCI is allowed to undertake procurement operations in different states on a large scale.

3. Import of Food grains: The Government of India entered into the first PL-480 agreement with U.S.A. in 1956 to import 3.1 million tones in wheat and 0.19 million tones of rice for the next three years. Thereafter the Government resorted to continuous import of food grains for meeting the deficiency in the food supply. This import of food grains although had a favourable impact in the food situation in the short run but it had a bad impact on the production in the long run.

4. Price Incentives to Agricultural Producers:

The Government set up an Agricultural Prices Commission(later on renamed as Commission for Agricultural Costs and Prices) which is making important decisions in connection with determining and announcing minimum support prices of agricultural produce regularly. This commission has been recommending incentive prices policy for various agricultural crops since last 28 years.

உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அரசு ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கை நடவடிக்கைகள்

1. விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள்

(ஆ) நில சீர்திருத்தங்கள்: பல்வேறு நில சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன, மேலும் நிலம் வைத்திருத்தல், வாடகைக்கு ஒழுங்குபடுத்துதல், குத்தகைதாரர்களுக்கு உரிமையை வழங்குவது போன்றவற்றுக்கு உச்சவரம்பு கொண்டு வருவதற்கான சட்டமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

2. விநியோக முறையை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள்

(அ) உணவு மண்டலங்கள்: நாடு உணவுப் பற்றாக்குறை மண்டலங்கள் மற்றும் உணவு உபரி மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட மண்டல முறையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது.

(ஆ) இடையக பங்கு மற்றும் மாநில வர்த்தகம்: அரசாங்கத்தின் சார்பாக உணவு தானியங்களை வாங்குவது, கையாளுதல், போக்குவரத்து, சேமித்தல் மற்றும் விநியோகித்தல் ஆகியவற்றை மேற்கொள்ள இந்திய உணவுக் கழகம் 1965 இல்

அமைக்கப்பட்டது. பொது நிறுவனங்களுடனான உணவு தானியங்களின் மொத்த இடையக பங்குகள் 15.34 ஆகும் 1997 ஆம் ஆண்டில் மில்லியன் டன், 1996 இல் 19.88 மில்லியன் டன்.

(இ) கொள்முதல் மற்றும் பொது விநியோக முறை (பி.டி.எஸ்): பி.டி.எஸ் மூலம் உணவு தானியங்களை வழங்குவதற்காக, எஃப்.சி.ஐ பல்வேறு மாநிலங்களில் பெரிய அளவில் கொள்முதல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அனுமதிக்கப்படுகிறது.

3. உணவு தானியங்களை இறக்குமதி செய்தல்: அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளுக்கு 3.1 மில்லியன் டன் கோதுமையையும் 0.19 மில்லியன் டன் அரிசியையும் இறக்குமதி செய்ய இந்திய அரசு 1956 இல் யு.எஸ்.ஏ.வுடன் முதல் பி.எல் -480 ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டது. அதன்பிறகு உணவு விநியோகத்தில் உள்ள குறைபாட்டை பூர்த்தி செய்வதற்காக உணவு தானியங்களை தொடர்ந்து இறக்குமதி செய்ய அரசாங்கம் முயன்றது. உணவு தானியங்களின் இந்த இறக்குமதி குறுகிய காலத்தில் உணவு நிலைமையில் சாதகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, ஆனால் அது நீண்ட காலத்திற்கு உற்பத்தியில் மோசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

4. விவசாய உற்பத்தியாளர்களுக்கு விலை சலுகைகள்:

வேளாண் விலைகள் ஆணைக்குழுவை அரசாங்கம் அமைத்தது (பின்னர் விவசாய செலவுகள் மற்றும் விலைகளுக்கான ஆணையம் என மறுபெயரிடப்பட்டது) இது விவசாய விளைபொருட்களின் குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலைகளை தவறாமல் தீர்மானித்தல் மற்றும் அறிவிப்பது தொடர்பாக முக்கியமான முடிவுகளை எடுத்து வருகிறது. இந்த

ஆணையம் கடந்த 28 ஆண்டுகளில் இருந்து பல்வேறு விவசாய பயிர்களுக்கு ஊக்க விலைக் கொள்கையை பரிந்துரைத்து வருகிறது.